

טוטו

השבוע עלה מינימום הפרס הראשון ל-750.000 ל"י
(כולל העברה)

מינימום כלל הפרסים מיליון ורבע ל"י

יום ה' - המועד האחרון למסירת הטפסים.

עשה לך מנהג קבוע - בלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

במדינה

(המשך מעמוד 17)
כל קשר למעמד הפוליטי של השטחים המוחזקים.
היה ברור לנו כי כל מועמד ינסה לקבל מראש את ההסכמה של אש"ף ושל המלך חוסיין, אמר סקיד בכיר בירוש"ל לים. חשבנו שאולי שני גורמים אלה יתנו הסכמה אילמת לכך, אם לא נעשה מזה רעש פוליטי.
אולם אי-אפשר לבצע בירושלים דברים בלי רעש. שימעון פרס לא בלם את פיו, ובהודמנות הראשונה התחיל מרעיש עולי-מות סביב העניין, שאותו הציג כרעיונו שלו. כדי לזכות בכותרות בעיתונות. הוא ניפח כדור-פורם, דיבר על שילטון-עצמי בשטחים, ועל פדרציה בין ישראל והשטחים המוחזקים. זהו רעיון אוילי, אך היה בו די כדי להחשיד מראש את המועמדים שיתנו מעין קווילינגים של השילטון הישראלי.
פסימיות. השבוע שררה בצמרת הי

יגאל אלון והשגרירה נמסור נגד מי פועל צייד-הנאצים?

רושלימית פסימיות לגבי העניין כולו. הניסיונות לא הופסקו, אך בשיחות פרטיות החזו פקידים בכירים: "פרס קבר את העניין. הוא דיבר יותר מדוי".

יחסי חוץ
חיבוק בהרצליה
השר חיבוק את השגרירה, והמריבה המישפחתית הגיעה ל"האפיאנר".
בצעדים מדודים נכנס יגאל אלון לחצר הבניין המפואר בהרצליה-פיתוח, שבו מת-גורת ד"ר יונה נסטור, הודי-מעלתה, השגרירה האוסטרית בישראל. עוד קודם שהספיק לעבור את מחצית הדרך, אצה לקראתו השגרירה אפורת-השיער בכבדו-דהיבועמה, והשניים התחבקו.
לא כל הנוכחים במסיבת החג הלאומי האוסטרי ידעו כי חיבוק זה מבטא יותר מאשר אדיבות דיפלומטית או מחוזה אבירית. השגרירה התלהבה. עד לרגע האחרון ממש לא היתה בטוחה אם שר-החוץ הישראלי יכבד את המסיבה בנוכחותו. כי באותו רגע של חיבוק, חוסלה תקי רית דיפלומטית, שאימה על יחסי ישר-אל-אוסטריה.
צייד בחסד עצמו. גרם לכל הצרות שימעון ויזנטל, איש-השואה המיקצועני בווינה, צייד-נאצים בחסד עצמו. ויזנטל אסף במרוצת השנים ארכיון גדול על משרתי הרייך השלישי - תוצא משתמש בו כרצונו.
לויזנטל אין מחסור בשונאים - ואחד מהם הוא הקאנצלר האוסטרי, ברוננו קרייסקי, שגם הוא יהודי. כי קרייסקי טוען, כמו רבים אחרים בצמרת האוסטרית, ש-

רייך פטר, היה זוכה או בתפקיד של סגן-ראש-הממשלה. ויזנטל לא אמר מילה לפני הבחירות, אך ארבעה ימים אחריו הטיל פצצה: פטר היה קצין בכיר בס"ס הגאנץ, בחטיבה מס' 1, שהשמירה יהודים.
העובדה עצמה לא היתה חדשה. עברו של פטר בס"ס היה ידוע, נבדק על-ידי בית-הדין המישפט, שקבע בשעתו שלא השרתחף בפישעיי-מלחמה. הפצצה של ויזנטל טל נועדה להטיל על פטר את האחריות לפשעים כאלה - ודווקא ברגע זה, רבים היו משוכנעים ששומר על פצצה זו עד למחרת הבחירות, מתוך תיקוה שאו ימ-נה קרייסקי את סטר כסגנו.
"זה היה מבוזים", על רקע זה הת-פוצץ קרייסקי האימפולסיבי. הוא תקף את ויזנטל, החשיד את כוונותיו, הכריז כי ביכלל הגיע הזמן לשים קץ לצייד-הנאצים. בלחץ הוויכוח אף הוסיף, כי אין שחר לטענה כאלו יהודי-העולם הם עם. היהודים מהווים אומה רק בישראל. שביעה זו עוררה, כמוכן, את זעמם של הציונים, ואיימה לזרות תהום בין ישראל ואוסטריה. מכיוון שיש לישראל גם בלי זה די הותר צרות באירופה, נראה הדבר בירושלים כבלתי-רצוי בתור לט. אחרי הכל, יצחק רבין וברוננו קרייסקי קיי שייכים למישפחה אחת - האינטר-ציונל הסוציאליסטי.
על כן, למרות הוועם, נהגה ירושלים בהתאפקות בלתי-אופיינית. אחרי ההתרגי-שות הראשונה נפגש השגריר הישראלי בווינה, אביגדור דגן, עם הקאנצלר. הלה חזר בו מדבריו בחצי-פה, והתקרית חוסלה. כעבור ארבעה ימים נערך החיבוק הי-חספנתי בהרצליה. השגרירה הוותיקה הי-נמרצת, ששירתה קודם לכן בהודו, יכלה להבריך לממשלה: הכל בסדר, השלוה חזרה ליחסי ירושלים-וינה.
ואילו דיפלומט צעיר בהרצליה התלו-ץ: "הכל היה מבוזים. קרייסקי אמר מה שאמר כדי להעניק מתח למסיבה הזאת. מי יודע אם יגאל אלון היה ביכלל טרחה לבוא למסיבה הזאת, לולא היה צורך בהפגנה של ידידות".

ארוץ - בארל

בטוח חיים
הראל
השקט הנפשי שלן

הראל חברה לבטוח בע"מ, שדרות רוטשילד 33, תל אביב. טלפון: 8-421-92